

פְּנִינִים נִפְלְאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקובל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.

גליון 239 • בהר בחקותי תשפ"ג • גליון 239

תורת שמשון

כְּשִׁישְׂרָאֵל גּוֹלִים מִתְּכַוְּצַת הָאָרֶץ

"אז תרצה הארץ את שבתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתיה" (כו, לד): והינו שהארץ תשבות כנגד אותם שנים שהיתה צריכה לשבות ולא שבתה, ועתה על ידי שבני ישראל יגלו, ממילא לא יוכלו לעבד בקרקעות שבארץ ישראל, ובכך ישבתו הקרקעות. [עין ברש"י החשבון של כל השמטין שלא שבתו]. וקשה הלא אם יגלו ישראל מארצם תהיה הארץ מסורה ביד הגוים, והם בודאי יעבדו את הארץ גם בשמטין וביובלות, והאיך תהיה לארץ שבת ומנוחה, והאיך יתקיים מה שאמר הכתוב 'אז תשבת הארץ'.

ותרץ רבנו הזרע שמשון זלה"ה: יש לפרש במתיקות על פי מה שאמרנו בגמרא (גיטין נז, א) ששים רבוא עירות היו לו לינאי המלך בהר המלך, וכל אחת ואחת היו בה סך אנשים כיוצאי מצרים וכו', מין אחד אמר לרבי חנינא שבודאי שקר הדבר, שהלא אותו המקום קטן וצר מלהכיל כל כך. אמר לו פתיב בה - על ארץ ישראל] ארץ צבי, מה צבי אין עורו מחזיק את בשרו, אף ארץ ישראל בזמן שיושבים עליה רוחא, אין יושבים עליה גמדה. נמצא שבזמן שבני ישראל יושבים בארץ

ישראל הרי מתרוחת הארץ ונעשית גדולה, וכשישראל גולים מארצם נעשית הארץ קטנה.

ולפי זה מתרץ הקשיה שכשאר בני ישראל בארץ, יש שבייתה לארץ, שהרי לא נשאר מנוחה אלא חלק מעט מזער והשאר נעלמת ונכסית, וזה שבייתה גמורה שיש לה, כי אף שבחלק הקטן שנשאר יעבדו הגוים, מכל מקום עקר הארץ תשבות, שהרי היא תתכסה ולא תהיה מצויה לפני הגוים. (זרע שמשון פרשת בהר אות א)

זרע שמשון המבואר על כל חומש ויקרא

תורמים לזרע שמשון ורואים ישועות

02-80-80-500
347-496-5657
www.zerashimshon.co.il

הספר שמחולל פלאות. אלפים נושעו בהבטחתו.

מדוע לקח יעקב דוקא את האות ו'

"וזכרתי את בריתי יעקוב" (ויקרא כו, מב): פרש רש"י: בַּחֲמֹשֶׁה מִקֻּמוֹת נִכְתָּב יַעֲקֹב מִלֵּא וְאַלְיָהּ חֶסֶד, לְפִי שִׁיעָקֵב נָטַל אוֹת אַחַת מִשְׁמוֹ שֶׁל אֲלֵיָהּ עֶרְבוֹן שִׁיבָא וַיְבַשֵּׁר גְּאֻלַּת בְּנָיו. עכ"ל. ומקשה רבנו הזרע שמשון זלה"ה: צריך עיון מהו הענין הזה של נטילת אות זו דוקא חמש פעמים.

ותרץ רבנו הזרע שמשון זלה"ה: שיעקב לקח את האות ו' מאליהו חמשה פעמים, לרמז שבחמשה ימי השבוע יכול לבוא, אבל לא יכול לבוא ביום שישי וביום שבת קודש, כמבאר בגמרא מסכת ערויבין (מג, ב). (זרע שמשון פרשת בחקותי אות ד)

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

לברכה והצלחה

דניאל אורי בן רגינה מלכה

הצלחה וברכה בלי גבול ומדה "בתים מלאים כל טוב עושר וכבוד"

ברכת המחבר מתוך הקדמת הספר

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

לרפואה שלימה

אליהו בן שמחה

לרפואה שלימה ובריאות איתנה בתוך שאר חולי ישראל

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

הטעם שמספר הקללות כפול בפרשת כי תבוא

הטעם שהקללות בתורת כהנים הם מ"ט, ובכי תבוא הם צ"ח, לפי שבכי תבוא נכנסו בכלל הערבות, דהיינו להתחייב אחד על חברו. דמטעם זה אמר משה התוכחות בלשון יחיד, ולא בלשון רבים, כאותם של תורת כהנים, כמו שכתבו המפרשים, לומר שקבל על עצמו אף על חברו [ועל כן המ"ט קללות נכפלו להיות צ"ח] (פרשת בחוקותי אות א)

הטעם שנתנה תורה באש

התורה נתנה על הר סיני באש, לרמז שכמו שהאש מחמם ומאיר, אך מי שמתקרב אצלו יותר נשרף, כך התורה, כל אחד ואחד צריך לזהר, שלא יהיה לו עסק בנסתרות, אם אינו ראוי לכך. אלא יהיה שמח בחלקו שנתנו לו מן השמים, וכדכתיב (קהלת ז, טז) 'ואל תתחכם יותר'. (פרשת בהר אות א)

הטעם שהשב דוד המלך ללכת למקומות אחרים ולא לבית המדרש

לפי שדרך המלכים לפנק ולעדן את עצמם, כדי שלא יבאו לידי חלי מרה שחרה, מחמת דאגה וטרדת המלוכה וכו'. ומשום הכי דוד המלך עליו השלום היה מחשב ואומר, למקום פלוני אני הולך, לבית דירה וכו', שהיה רוצה לילך לעדן ולהשיב נפשו מעט, כדי שלא לבא לידי חלי מרה שחרה, מחמת הדאגות והטרדות המביאות חלי זה מצד הטבע, וכונתו היתה לטובה, כדי לקיים הכתוב 'ונשמרתם מאד לנפשתיכם'. (פרשת בחקותי אות א)

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

ענין שמטה להר סיני

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ, שבת לה' (ויקרא כה, א-ב):

מדקדק רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה: צריך לדעת למה הזכיר הר סיני במצוה זו. והגם שרבותינו ז"ל אמרו (תורת כהנים) כי ללמד בא שכל המצוות נאמרו כללותיהן ופרטותיהן בסיני, עדיין יש מקום לשאלתנו למה לא למד זה אלא במצוה זו בדייק ולא במצוה ראשונה או אחרונה.

כשקבלו את התורה נגמרה מתנת הארץ

ומתרא האור החיים זלה"ה: כי לצד שהזכיר בפסוק זה מתנת הארץ וכמו שכתוב 'אשר אני נתן, משום כן דקדק לומר 'בהר סיני', ללמדנו כי קבלנו את הארץ מחמת 'הר סיני', פרוש שעל ידי התורה שקבלו בהר סיני נגמרה מתנת הארץ. שהרי על מנת שקבלו את התורה נתן ה' לנו את הארץ.

טעמים בדקדוק הפסוק "תלכו"

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם (ויקרא כו, א):

כתב האור החיים הקדוש זלה"ה מ"ב אפנים לפרש טעם שאמר הכתוב "אם בחקתי תלכו", שתפס הפתוב לשון "הליכה" להלן נציג טעימה קטנה מתוך הבאורים המתוקים.

החשק והרצון יהיה בתורה - א. אמרו חז"ל (ויק"ר פל"ה) בפסוק חשבת דרכי וגו' שהיה דוד חושב לעשות ענינים ורגליו מוליכים אותו מעצמם אל בית המדרש, לרב החפץ והרצון והרגילות בתורה. והוא אמרו "אם בחקתי תלכו", פרוש שמהמת רב החשק והרצון שיהיה לכם בתורה הליכתכם מעצמה תהיה אחרי התורה.

להיות גולה למקום תורה - ב. אמרו במשנה (אבות פ"ד) הוי גולה למקום תורה, שצריך לכתת רגליו ממקום למקום ללמד תורה, וצא ולמד דברייהם ז"ל בגמרא (היגה ה:) כי כלן היו גולין ללמד, ויש שהיה הולך ששה חדשים וחוזר כמו כן כדי לעסק בתורה יום אחד. והוא אמרו "אם בחקתי תלכו" שלעסק התורה צריכים שתלכו ממקומכם אחריה. גם כדי שתהיו פנויים אין נכון ללמד והוא בביתו, כי יטרדהו בצרכי הבית, לכן יעזב איש את אביו ואת אמו וישע ממקומו ללכת אחריה

לעסק בתורה בדרך - ג. דקדק הכתוב לומר "תלכו" ללמדנו שצריך לעסק בתורה אפלו בהליכתו, על דרך הפסוק (דברים ו) "ובלכתך בדרך".

